

Skatteministeriet

24. april 2017
J.nr. 2017 - 1932

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 306 af 27. marts 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA).

Karsten Lauritzen

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Afgiftslovgivningen indeholder regler for hæftelse i tilfælde af, at der ikke er betalt afgift af varen, som skulle have været betalt efter loven. Ministeren bedes oplyse, hvad baggrunden for hæftelsen er, og hvilket hensyn hæftelsen er båret af.

Svar

Det overordnede formål med hæftelsesreglerne er at dæmme op for salg af afgiftspligtige varer uden afgift. Det er vigtigt, at vi har et regelsæt, som kan begrænse incitamentet til illegal handel med punktafgiftspligtige varer i Danmark, og som kan bidrage til lige konkurrencevilkår for virksomheder i Danmark.

Alle virksomheder, som erhvervsmæssigt sælger punktafgiftspligtige varer, hæfter for, at der betales korrekt afgift. Tidligere har afgiftsplikten som udgangspunkt kun påhvilet de registrerede virksomheder, hvilket i praksis vil sige virksomheder, som producerer eller importerer afgiftspligtige varer. I 2002 blev der imidlertid med lov nr. 1059 af 17. december 2002 foretaget en ændring af en række afgiftslove. Heriblandt chokoladeafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, konsum-is-afgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven.

Med lovændringen blev ansvaret for at betale afgift udvidet, så alle virksomheder, der enten overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige varer, hæfter for, at afgiften bliver betalt. Der blev således indført solidarisk hæftelse, hvilket vil sige, at hæftelsen gælder et hvilket som helst led i handelskæden fra producenten eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig. Der blev endvidere indført et såkaldt objektivi ansvar, så der ikke skal lægges vægt på, om virksomheden, som har købt varerne uden afgift, har handlet i god tro, og dermed om virksomheden burde have vidst, at der ikke var afregnet afgift. Virksomheder, som ikke er registreret efter afgiftslovene, skal således betale afgift, såfremt de ikke sikrer sig, at den virksomhed, som har solgt dem varerne, har betalt afgift efter loven.

Hæftelsesreglerne blev udvidet i 2002 på baggrund af en større kontrolaktion, som SKAT havde foretaget. Kontrolaktionen viste bl.a., at der var et åbenlyst salg af varer uden afgift, hvilket de berørte branchers interesseorganisationer også havde påpeget. Aktionen viste også, at en femtedel af de kontrollerede virksomheder inden for dagligvarebranchen ikke kunne redegøre for, om der var betalt afgift af en række punktafgiftspligtige varer. Der var således en stor andel virksomheder, som købte afgiftspligtige varer uden at have kendskab til, om der var afregnet afgift, og dermed om varerne var legale. SKAT kunne også konstatere, at der var en del situationer, hvor fakturaen eller øvrig dokumentation for varekøbet var falsk, og at det derfor ikke var muligt at finde frem til sælgeren, som skulle have betalt afgift.

Der var på den baggrund et ønske om at gøre virksomhederne mere ansvarlige i deres valg af samarbejdspartnere ved at indføre en solidarisk hæftelse for betaling af afgiften. En sådan hæftelse begrænser virksomhedernes incitament til at købe varer billigt uden afgift, da de i så fald selv kan blive ansvarlige for at betale afgiften.